

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2016

ת"פ 15-09-39392 מדינת ישראל נ' בהרי (עציר)

בפני כבוד השופטת טלי חיימוביץ

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

טספהמריים זרו בהרי (עציר)

הנאשם

1

2

3

נוכחים:

4

ב"כ המאשימה עו"ד אפרת שדה

5

ב"כ הנאשם עו"ד אורלי פרייזלר

6

הנאשם הובא באמצעות שב"ס

7

מר משה תספאי מתורגמן לשפה הטיגרית

8

פרוטוקול

9

10

הכרעת - דין

11

12 בפתח הכרעת הדין, אני מודיעה כי החלטתי לזכות את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום.

13

14

כתב האישום

15

כתב האישום המתוקן מייחס לנאשם עבירה של חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א) לחוק

16

העונשין, תשל"ז-1977.

17

18 על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 22.8.15 במועדון ברח' נווה שאנן בתל אביב

19

(להלן: "הבר"), התפתחה תגרה מילולית בין עלי מוסא (להלן: "המתלונן") וחבריו, לבין הנאשם

20

ואחרים (להלן: "האחרים"). המתלונן וחבריו יצאו מהבר, ובעקבותיהם יצאו הנאשם והאחרים.

21

בחוץ התפתחה תגרה אלימה בין הנאשם והאחרים לבין המתלונן וחבריו, במהלכה נגח הנאשם

22

פעמיים בראשו של המתלונן. לאחר מכן ניגש הנאשם למקום סמוך, הביא מוט ברזל וחבט

23

באמצעותו בראשו של המתלונן, גרם לו לחבלה, ונמלט יחד עם האחרים מהמקום. המתלונן פונה

24

לבית החולים, קיבל טיפול רפואי ושחרר לביתו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2016

ת"פ 15-09-39392 מדינת ישראל נ' בהרי (עציר)

1 ביום 28.8.15 פונה המתלונן פעם נוספת לבית החולים, לאחר שחש ברע וסבל מכאבי ראש,
2 שם התגלה שבר בגולגולתו, הוא אושפז, נזקק לניתוחים בראשו, הורדם והונשם למשך תקופה.

3

4

תשובת הנאשם

5 הנאשם כפר במיוחס לו בכתב האישום. לטענתו, נכח במקום האירוע, אולם לא הכה את המתלונן,
6 אלא אדם אחר. ההגנה טענה גם לניתוק הקשר הסיבתי בין המעשה האלים, לבין פציעתו הקשה
7 של המתלונן, אשר שוחרר מבית החולים איכילוב ביום האירוע, ואושפז מחדש רק בחלוף שישה
8 ימים.

9

10 על כן נשמעו ההוכחות בתיק.

11

12

פרשת ההוכחות

13 במסגרת פרשת ההוכחות העידו מטעם המאשימה, המתלונן, ושלושה מחבריו שהיו בבר, עבדו
14 מוחמד (להלן: "עבדו"), סעיד אחמד (להלן: "סעיד") וטהא סאלא (להלן: "טהא"); אחיו של
15 המתלונן סרג' אחמד (להלן: "סרג'"), שחיפש ואיתר את החשוד בתקיפת אחיו והזעיק את
16 המשטרה; הבטב היילה (להלן: "הבטב"), שהנאשם טען, כי הוא זה שתקף את המתלונן; חוקרי
17 המשטרה אסף בן ניסים, בינה דבב, יוני אביטבול ואמיר לבון; שוטרי הסיוור שהגיעו לזירת
18 האירוע; ושניים מהרופאים המטפלים, אשר העידו ביחס לחבלה שנגרמה למתלונן והטיפול
19 הרפואי שהוענק לו.

20

21 מטעם ההגנה העידו, מלבד הנאשם, גם ג'ון היילה ידידו, שהיה עמו בבר בעת האירוע; ד"ר אלכס
22 בירנבוים מבית החולים איכילוב, אודות הטיפול הרפואי שניתן למתלונן; השוטר יניב קיוק שגבה
23 את הודעת הבטב; מפקד תחנת שרת שחר חמדי; מר אברהם דוד מנהל משל"ט וביטחון בעיריית
24 תל אביב בנוגע למצלמות האבטחה בסמוך למקום האירוע, ומר עמנואל טספהאלם (להלן:
25 "עמנואל") בן דודו של הנאשם.

26

27

התנהלות החקירה

28 בטרם אדון בראיות, אבקש לתאר את אופן התנהלות החקירה, על מנת שניתן להיטיב ולעמוד
29 על משקל הראיות שנאספו.

30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2016

ת"פ 15-09-39392 מדינת ישראל נ' בהרי (עציר)

1 ביום 22.8.15 לאחר שהתקבל דיווח במשטרה על הקטטה, הגיעו לזירת האירוע השוטרים
2 ויסאם מרעי (להלן: "ויסאם"), וסתיו יפרח (להלן: "סתיו"). בזירה פגשו את המתלונן ואדם נוסף,
3 ככל הנראה בעל הבר, שסיפר ששטף את כתם הדם. השוטרים תשאלו את השניים, ובדקו אם
4 יש מצלמות אבטחה בבר (סתיו טענה שלא היו, ואילו ויסאם טען שהוא וסתיו צפו במצלמות אך
5 לא ראו דבר, ולכן החליטה סתיו שלא לתפוס אותן). מעבר לכך לא נעשו פעולות נוספות, ולא
6 נפתח תיק חקירה.

7
8 המתלונן הובהל לבית החולים איכילוב, שם נתפר הפצע במצח והוא שוחרר לביתו. בחלוף מספר
9 ימים הורע מצבו של המתלונן, והוא אושפז בבית החולים תל השומר, ושהה שם מספר חודשים,
10 בחלקם היה מורדם ומונשם.
11 בעקבות ההתדרדרות במצבו של המתלונן, פנה סרג' אחיו של המתלונן, למשטרה, ונאמר לו
12 לאתר את התוקף ולהביאו למשטרה. על כן, החל סרג' בחיפושים אחר התוקף. במסגרת החקירה
13 שניהל סרג', הוא נפגש עם עבדו, סעיד וטהא במקום האירוע, ערך מעין שחזור של האירוע, פנה
14 לאנשים נוספים וערך בירורים כדי לאתר את התוקף. בנוסף, שלח תמונות שהוציא מהפייסבוק,
15 לטהא ולמעורבים נוספים, כדי לברר את זהות התוקף.

16
17 ב-14.9.15, כשלושה שבועות מיום התקיפה, אותר הנאשם על ידי עבדו, עת ישב בבית קפה.
18 עבדו הודיע לסעיד וסרג', המשטרה הוזמנה למקום והנאשם נעצר. הנאשם טען בחקירתו, כי לא
19 הוא תקף את המתלונן, אלא אחר בשם הבטב היילה, ומסר לחוקר את מספר הטלפון של הבטב.

20
21 רק בשלב זה החלה המשטרה לחקור את הפרשה.
22 בתאריך 19.9.15, על סמך מספר הטלפון שמסר הנאשם, הוצא פלט מידע אודות הבטב, בצרוף
23 תמונתו (ת/25), ממנו עלה, כי יש למשטרה פרטים אודות מעורבות פלילית קודמת שלו מתיק
24 פל"א אחר, וכי נלקחו ממנו טביעות אצבע כבר בשנת 2011 על ידי משטרה ההגירה.

25
26 בתאריך 20.9.15, התקשר השוטר אסף בן ניסים למספר הטלפון שמסר הנאשם, שוחח עם
27 הבטב, וביקש ממנו להגיע לתחנת המשטרה, על מנת להיחקר בקשר לאירוע התקיפה. הבטב
28 לא הגיע וגם לא ענה לטלפון, ועל כן הוכרז כדרוש לחקירה בתאריך 22.9.15.
29 בנוסף, הוגשה בקשה לקבלת צו נתוני תקשורת עבור מספר טלפון של הבטב. הצו ניתן ביום
30 21.9.15. אך רק לאחר כחודש, בתאריך 21.10.15, הונפק הפלט.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2016

ת"פ 15-09-39392 מדינת ישראל נ' בהרי (עציר)

1 בתאריך 22.9.15 הוגשו נגד הנאשם כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים, והוא נעצר
2 עד תום ההליכים.
3 בתאריך 20.10.15, בעיצומו של ההליך המשפטי, אותר הבטב על ידי עמנואל טספהאם בן דודו
4 של הנאשם (ע.ה.3) בבית קפה. עמנואל התקשר למשטרה והבטב נלקח לתחנת המשטרה, אך
5 שוחרר מבלי שנערך בירור מדוע נעצר.
6 בתאריך 5.11.15, נעשה ניסיון התקשרות נוסף למספר הטלפון של הבטב, ונענה על ידי
7 ישראלית, שטענה כי רכשה את כרטיס הסיים בקיוסק (ת/12).
8 בתאריך 29.11.15 יצר החוקר בינה דבב קשר עם מספרי הטלפון שהופיעו בפלט השיחות של
9 הבטב, בניסיון לאתר. אחד מאנשי הקשר אמר לשוטר כי שמע שהבטב עצור במתקן חולות
10 (ת/17). לא נעשה כל ניסיון לבדוק במתקן חולות האם הבטב עצור שם.
11 בתאריך 19.1.16, נעצר הבטב על ידי משטרת ההגירה, והיה נתון במעצר מאז.
12 בתאריך 25.2.16, הסתבר ליחידה החוקרת, במקרה, כי הבטב עצור במתקן סהרונים, ואז נחקר
13 והובא לעדות בבית המשפט.
14

דין

16 הסוגיה העובדתית נשוא המחלוקת, היא זהות התוקף, לאחר שהנאשם לא כפר בעצם נוכחותו
17 במקום, אך טען כי אדם אחר תקף את המתלונן.
18 המאשימה מבקשת להוכיח את מעורבותו של הנאשם בתקיפה, באמצעות עדויות המתלונן
19 ושלושת חבריו, עבדו, סעיד וטהא, שהיו עדים לאירוע האלימות.
20 ארבעת העדים מסרו תיאור דומה, לפיו החל דין ודברים בין חברתו של הנאשם לחברתם, ככל
21 הנראה לאחר שאחד מבני חברת הנאשם פשט את חולצתו ורקד, וטהא דרש ממנו להתלבש.
22 הויכוח הסלים, ובסופו יצאו בני חברת המתלונן מהמקום, ואחריהם הגיע הנאשם, והלם בראשו
23 של המתלונן. פרט נוסף המוסכם על רוב המעורבים, שהנאשם נפצע מבקבוק שנשבר בידו, עוד
24 טרם היציאה מהבר.
25

26 אדון להלן במספר נקודות מפתח בתיאור האירועים, בגרסאות השונות שמסרו העדים ביחס
27 אליהם, ומשמעות ההבדלים בין הגרסאות, בין היתר בשים לב להשפעה שהיתה לעיכוב בחקירה
28 על מהימנות הגרסאות ומשקלן.
29
30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2016

ת"פ 15-09-39392 מדינת ישראל נ' בהרי (עציר)

1 מדוע החלה המריבה
 2 **סעיף** טוען כי המריבה החלה על רקע ההתפשטות. טהא כעס על האדם שפשט את חולצתו,
 3 דרש ממנו ללבוש אותה בחזרה, ואז החל הויכוח בין שתי הקבוצות (עמוד 70 שורה 18).
 4 **עבדו** טוען כי המריבה לא החלה בגלל חולצה, אלא כשהוא, סעיף והמתלונן יצאו לאכול, נותר
 5 טהא בבר, והנאשם החל לריב עמו, כי היה שיכור (עמוד 34 שורה 13).
 6 **טהא** לא זכר מדוע החלה המריבה. כשהשלושה האחרים יצאו לאכול, מישהו מקבוצת הנאשם
 7 ניגש אליו ואמר לו משהו, אבל אינו זוכר מה. כשחזרו השלושה, ביקש מהם לצאת החוצה כדי
 8 שהסכסוך לא יסלים. בשלב זה הגיע אליהם הנאשם, תוך שהוא מוריד את החולצה ביציאה מהבר
 9 (עמודים 171 שורה 27, 190 שורה 13).
 10 **עלי המתלונן** אינו יודע כיצד החלה המריבה. לגרסתו, כלל לא היה בבר אותה עת. הוא יצא
 11 לאכול ארוחת בוקר עם עבדו וסעיף, וטהא נשאר במקום. בדרכו חזרה, בטרם נכנס לבר, פגש
 12 בחוץ את טהא והנאשם כשהם מקללים זה את זה (עמוד 226 שורה 14). הוא ניסה להפריד בין
 13 השניים, ואז הנאשם שכינויו ג'מאל, נתן לו שתי נגיחות בראש (עמודים 224-225), ואחרי מספר
 14 דקות הכה אותו הנאשם בברזל במצח. כל זה התרחש לטענתו, במרחק של 40 מ' מהבר.
 15
 16 מי פשט את החולצה והאם פושט החולצה הוא התוקף
 17 זהות האדם שהוריד את חולצתו חשובה, שכן חלק מהמעורבים קושרים בין האדם שפשט את
 18 חולצתו (להלן: "המתפשט"), לבין התוקף, וטוענים כי המתפשט הוא התוקף, וחלק טוענים
 19 שמדובר באדם אחר.
 20 **עבדו** בחקירתו הראשית, כלל לא הזכיר את ההתפשטות. כאשר נשאל על כך בחקירתו הנגדית,
 21 ועומת עם הגרסה שמסר בהודעתו משטרה, לפיה הנאשם הוא שהפריע והוריד את חולצתו,
 22 אישר את הדברים. לדבריו: "בהתחלה לפני שהתחיל מריבה הוא הוריד את הבגדים. זה
 23 שהכה את עלי מוסא זה אותו אחד" (עמוד 29 שורה 26, עמוד 30 שורה 1, 21). דהיינו, לשיטת
 24 עבדו, המתפשט הוא התוקף, וזהו הנאשם.
 25 **סעיף** בחקירתו טוען, כי מי שפשט את החולצה היה אחד מחבריו של הנאשם, בחור בשם גרמאי,
 26 ולא הנאשם. גרמאי פשט את החולצה ורקד באמצע הבר, טהא דרש ממנו להתלבש ואז החל
 27 הויכוח (עמודים 70 שורה 18, 71 שורה 3). סעיף עומת עם גרסת עבדו, לפיה המתפשט הוא
 28 גם התוקף, והשיב בשלילה (עמוד 70 שורה 29). לטענת סעיף, גרמאי לא היה מעורב בתגרה,
 29 והנאשם היה לבוש בעת התקיפה (עמוד 71 שורה 15).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2016

ת"פ 15-09-39392 מדינת ישראל נ' בהרי (עציר)

1 **טהא** כאמור, לא זכר כיצד החלה המריבה, אך לעניין ההתפשטות העלה גרסה חדשה. לטענתו,
 2 לאחר שהחלה המריבה, והוא וחבריו יצאו החוצה, ניגש הנאשם לכיוונם, והוריד את החולצה,
 3 תוך קריאות: "**אני ג'מאל**" (עמודים 171 שורה 15, 172 שורה 4, 190 שורה 9). הוא עמד על
 4 כך שהתוקף לא לבש חולצה (עמוד 173 שורה 4).
 5 **טהא** לעומת השניים האחרים, לא זכר כלל את אירוע הפגיעה מבקבוק של הנאשם.
 6 **עלי המתלונן** טוען כי הוא עצמו לא היה בבר, אלא חזר מארוחת בוקר, ואז יצא הנאשם החוצה
 7 עם חבריו והחל לריב בחוץ עם **טהא**. הנאשם פשט את חולצתו וצעק בהתפארות "**קוראים לי**
 8 **ג'מאל, קוראים לי ג'מאל**". חשוב לציין, כי הסרת החולצה לא עלתה בחקירתו של המתלונן
 9 במשטרה ולא בחקירתו הראשית, אלא רק בחקירה הנגדית.

10

11 השתלשלות אירוע התקיפה והיכן מצא התוקף את כלי התקיפה

12 **עבדו** טוען, כי אחרי שהנאשם נפצע משברי הבקבוק, הוא עזר לו לחבוש את ידו, והלך לשטוף
 13 ידיים בשירותים. כשיצא מהשירותים, כבר יצא הנאשם מהבר. עבדו יצא בעקבותיו, וראה ברזל
 14 בידיו של הנאשם (עמוד 50 שורה 16). בעימות בין עבדו לנאשם (ת/4), הוסיף עבדו, כי אירוע
 15 שבירת הבקבוק היה בחצר ולא בתוך הבר (עמוד 11, 12), וגם כי כשיצא מהמרפסת אחרי
 16 ששטף ידיים ראה את הנאשם מחזיק מוט ברזל (עמוד 16 שורה 1), ומכה את עלי במצח. גודל
 17 הברזל חצי מטר (עמוד 17).

18

19 **סעיד** טוען כי ראה את התוקף מרים את הברזל מהרצפה ליד הפח, מיד אחרי היציאה מהמרפסת
 20 (עמוד 73 שורה 29), ומתאר את התקיפה כזריקת הברזל על המתלונן (עמוד 79 שורה 23).

21

22 **טהא** טען בחקירתו בבית המשפט כי לא ראה במה מכה הנאשם את המתלונן רק זוכר שביד
 23 אחת תפס את עלי בבגדים, וביד השניה הכה אותו (עמודים 172 שורה 29, 201 שורה 23).
 24 ראה שהכה אותו במצח (עמוד 172 שורה 14). אלא שבחקירתו במשטרה (נ/3 שורה 19) טען
 25 **טהא**, כי ראה את הנאשם נכנס לבית סמוך, יוצא עם ברזל ותוקף באמצעותו את המתלונן, אמירה
 26 שעומדת בסתירה לכל יתר העדויות. בחקירתו בבית המשפט, כשעומת עם הסתירה, כפר בכך
 27 שאמר את הדברים האלה בחקירה.

28

29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2016

ת"פ 15-09-39392 מדינת ישראל נ' בהרי (עציר)

- 1 טהא גם מספר, מה שלא ציינו עבדו וסעיד, כי הוא עצמו התקוטט עם הנאשם לפני תקיפת
2 המתלונן, וכשהפרידו ביניהם, הנאשם רץ למתלונן והכה אותו (עמוד 202 שורה 1):
- 3 **"ברח מאנשים שתפסו אותו כשהוא רב איתי.**
- 4 **ש: אוקיי וישר רץ לעלי?**
- 5 **ת: כן... כן, הוא השתחרר מהם והלך.**
- 6 **ש: ורץ ישר לעלי?**
- 7 **ת: כן."**
- 8
- 9 לדבריו, עמד במרחק 5 מ' מהנאשם באותה עת (עמוד 202 שורה 28), הוחזק על ידי סעיד שלא
10 יתערב (עמוד 213 שורה 18), אבל למרות המרחק הקצר, טוען כי לא ראה את הברזל, וגם לא
11 נגיחות בראש, כפי שטען המתלונן כי: **"אני לא ראיתי שמישהו נתן מכה בראש. היה הרבה**
12 **המולה"** (עמוד 212 שורה 21).
- 13
- 14 טהא גם לא סיפר על פציעת הנאשם בידו מבקבוק, עובדה המוסכמת על עדי הראיה האחרים,
15 אלא טען כי הנאשם בא אליהם בריצה, עם בקבוק בידו.
- 16 **עלי המתלונן** טען בחקירתו הראשונה, כי קיבל מכה במצח ואינו יודע מי זרק את הברזל (עמוד
17 3 שורות 5-10 לנ/4). הוא הוסיף, כי טהא סיפר לו שמי שנעצר הוא הבחור שרב איתו בתחילה,
18 בשם ג'מאל, והוא זה שנתן לו את הנגיחה בראש. בחקירתו השניה מיום 14.1.15 (תמליל סומן
19 נ/4ד), טען כי ג'מאל הכה אותו, אבל אינו יודע איך או במה (עמוד 5 שורה 12). וכן: **"באותו יום**
20 **לא מכיר את ג'מאל אבל את השם שלו שמעתי"** (עמוד 6 שורה 2). לדבריו, ג'מאל הגיע אליו
21 והוא ניסה לשכנע אותו שלא יריב עם טהא, ואז נגח בו ג'מאל במצחו (עמוד 6 שורה 14). לאחר
22 הנגיחות, הוכנס המתלונן על ידי אנשים למסעדת ג'נט, כדי להפריד ביניהם, וכשיצא, כעבור
23 כחמש דקות, קיבל את המכה במצח לדבריו: **"מי שהרביץ לי לא ראיתי"** (עמוד 6 שורה 32),
24 המכה ניחתה עליו בהפתעה (עמוד 250 שורה 5). לשאלה במה הוכה, השיב שאינו זוכר שום
25 דבר (עמוד 6 שורה 36). הוא הוסיף: **"זה שהרביץ לי בראש נגיחה פעמיים אני זוכר אותו.**
26 **אבל זה שהרביץ לי בדיוק שיצאתי מהבית, זה אני לא זוכר בדיוק מי זה..."** (עמוד 7 שורה
27 1). הוא מתאר את ג'מאל כ: **"בינוני בהיר גדול..."** (עמוד 7 שורה 17).
- 28 רק בחקירתו השלישית מיום 29.11.15 (נ/4ב) קישר בין שני המכים, וטען, שג'מאל הוא זה שנגח
29 בו וגם נתן את המכה עם הברזל.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2016

ת"פ 39392-09-15 מדינת ישראל נ' בהרי (עציר)

1 בחקירתו בבית המשפט אישר כי בחקירתו במשטרה (בבית החולים), לא זכר מי הכה אותו עם
2 הברזל (עמוד 245 שורה 15), אך טען, כי עתה חזר לעצמו והוא כבר זוכר את הדברים (עמוד
3 247 שורה 25).

4

5 ההיכרות של העדים עם הנאשם וכינויו ג'מאל

6 עבדו טען בחקירתו כי מכיר את הנאשם כשנה בפנים, רואה אותו ברחוב, בברים ומכיר אותו
7 שנה בכינוי ג'מאל (עמוד 21 שורה 6). בהמשך החקירה שינה טעמו, וטען כי למד על הכינוי
8 ג'מאל מסעיד, שסיפר לו על כך בדרך לתחנת המשטרה (עמוד 40 שורה 24). בהמשך, שוב
9 שינה גרסתו, ואמר כי סעיד סיפר לו יום אחרי המריבה שהכינוי של התוקף הוא ג'מאל (עמוד 41
10 שורה 34). כאשר הוטח בפניו כי לא ציין בחקירתו במשטרה, כי הכינוי של התוקף הוא ג'מאל,
11 השיב, כי לא נשאל ולכן לא אמר זאת (עמוד 42 שורה 8). יציין, כי בעימות בין עבדו לנאשם
12 (ת/4), הסכים עבדו כי הוא מכיר את הנאשם רק מערב האירוע, וזו היתה הפעם הראשונה שראה
13 אותו (עמוד 10 שורה 22).

14

15 **סעיד** טען בחקירתו, כי ראה את הנאשם פעם אחת לפני יום האירוע (עמוד 75 שורה 34).
16 בעימות (ת/4), הודה, כי הפעם הראשונה בה פגש בנאשם היתה באירוע עצמו (עמוד 10 שורה
17 22, עמוד 15 שורה 24). הוא גם עמד על כך שאמר בחקירתו במשטרה ששם התוקף ג'מאל,
18 אולם בפועל, לא הזכיר זאת בחקירתו.

19

20 **טהא** גם פגש בנאשם לראשונה ביום האירוע (עמוד 173 שורה 17), ולמד על הכינוי שלו ג'מאל,
21 כשאמר: "קוראים לי ג'מאל" (עמוד 172 שורה 4). לטענתו, אינו זוכר איש מהמעורבים האחרים
22 (אמר זאת כשהתבקש לזהות את תמונתו של הבטב), וגם את ג'מאל זוכר רק כי הוריד את
23 החולצה (עמוד 210 שורה 32).

24

25 **עלי המתלונן** טען בחקירתו בבית החולים (נ/4ד), כי אינו מכיר את התוקף, כי מדובר בחבורה
26 של ארבעה-חמישה אנשים, אחד מהם הספיק להגיע אליו ואל טהא, ושמו ג'מאל (עמוד 5 שורה
27 11). הוא לא זכר כיצד הרביץ לו ג'מאל (עמוד 5 שורה 12), אך טען כי מדובר באדם בהיר (שורה
28 16). הוא ידע שקוראים לו ג'מאל, כי כך פנו אליו אנשים (עמוד 6 שורה 24).
29 המתלונן גם לא זכר כיצד הותקף כשיצא ממסעדת ג'נט. רק בחקירתו השלישית מיום 31.12.15,
30 לאחר שהשתחרר לביתו, טען לראשונה שהוכה עם ברזל בראש (שורה 8 נ/4ג).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2016

ת"פ 39392-09-15 מדינת ישראל נ' בהרי (עציר)

1 בחקירתו בבית המשפט כבר סיפר סיפור שונה לחלוטין. עתה טען כי הנאשם יצא החוצה מהבר,
2 וצעק: "קוראים לי ג'מאל, קוראים לי ג'מאל" (עמוד 241 שורה 29), "הוריד את החולצה
3 והתפאר בשם שלו" (עמוד 242 שורה 59), וגם סיפר כי הנאשם הכה אותו עם ברזל (עמוד 226
4 שורה 24).

5 המתלונן עם זאת, לא ידע לספר פרט מהותי, והוא שהתוקף היה פצוע וחבוש בידו, עובדה שלא
6 היתה במחלוקת.

מצב השכרות של טהא

7
8 לטענת עבדו, טהא היה שתוי (עמוד 52 שורה 31).
9
10 עלי המתלונן טען בחקירתו הראשונה (נ/4 עמוד 1 שורה 9), כי טהא היה כל כך שיכור, עד כי
11 לא יכול היה ללכת הביתה, ולכן השאיר אותו בתוך הבר כשהוא ישן על השולחן. הוא חזר על
12 הדברים גם בחקירתו השניה מיום 14.1.16 (נ/4 עמוד 2 שורה 17), וציין כי טהא היה "מסטול"
13 (עמוד 2 שורה 37), טענה שביקש לחזור ממנה בחקירתו בבית המשפט, בתואנה כי כשנחקר
14 עדיין לא היה במצב בריאותי טוב. עתה טען כי ידע שטהא שתה, אבל לא יודע כמה (עמוד 234
15 שורה 26).

16 טהא כפר בשכרותו, וטען כי שתה רק בקבוק בירה אחד (עמוד 177 שורה 19).

סיכום עד כאן

17
18 ראינו כי בנקודות מרכזיות ביותר, כאלה שיורדות לשורש הקשר בין הנאשם לתוקף, העדים
19 חלוקים ביניהם. ראינו גם כי קיימות סתירות בין גרסאות שמסרו בחקירה במשטרה, בין לבין
20 עצמן, ובין הגרסאות שמסרו בבית המשפט, מה שמלמד על תיאום עדויות מאסיבי, עוד במהלך
21 החקירה.

22
23 עבדו וסעיד מאוחדים בגרסתם, לפיה, עובר לתחילת המריבה, אחד מיושבי הבר הסיר את
24 חולצתו ורקד בלי חולצה, באופן שנתפס כהשתוללות או הפרעה, אלא שעבדו טוען כי המתפשט
25 הוא גם התוקף, דהיינו המתפשט הוא הנאשם, ואילו סעיד טוען כי המתפשט הוא אדם אחר אשר
26 לא היה מעורב בסכסוך האלים, ושמו גרמאי. התוקף, לשיטת סעיד, היה לבוש.

27 לעומתם, טהא והמתלונן מתארים סיטואציה שונה לחלוטין, בה ההתפשטות ארעה בעיצומה של
28 המריבה, לפני התקיפה האלימה. התוקף יצא החוצה, פשט את חולצתו, תוך קריאות "אני
29 ג'מאל", ואז תקף את המתלונן. דהיינו התפשטות שהיא מחוץ לבר, ואינה קשורה לעילת
30 הסכסוך. אלא שגרסת המתלונן להתפשטות היא גרסה כבושה. המתלונן לא ציין באף אחת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2016

ת"פ 15-09-39392 מדינת ישראל נ' בהרי (עציר)

1 מהודעותיו כי התוקף היה עירום בפלג גוף עליון, למרות שמסר לשוטרים שהגיעו למקום פרטים
 2 רבים אחרים, ואף את צבע חולצתו של אחד התוקפים.
 3 באשר לטהא, הוא טען שאינו זוכר אירוע של התפשטות בבר, אשר על פי עדויות האחרים, הכעיס
 4 אותו, ובשל כך ניצתה המריבה מלכתחילה.
 5 מכאן, שכבר בשאלה זו, האם התוקף היה עירום בפלג גופו העליון, והאם הנאשם הוא זה שהיה
 6 עירום בפלג גופו העליון, יש מחלוקת מהותית בין העדים, ומספר גרסאות סותרות, כאשר ברי כי
 7 המתלונן, שהתוקף עמד בצמוד אליו בעת התקיפה, והוא גם ראה אותו היטב קודם לכן, לטענתו,
 8 לא טען כי תוקפו היה עירום, לא בעת המפגש הראשוני עם השוטרים, כשהיה בהכרה מלאה,
 9 ולא בחקירותיו הנוספות, אלא רק בחקירתו בבית המשפט.
 10 לכן, הקישור שעשו עדי התביעה בין הנאשם, לבין המתפשט, לבין התוקף, לא הוכח כדבעי.
 11
 12 גם אופן התקיפה שנוי במחלוקת מהותית. בעוד המתלונן טוען כי הותקף בשתי נגיחות בראשו,
 13 שלאחריהן נלקח לבית קפה שהיה בסביבה, ורק כעבור מספר דקות יצא החוצה, ומיד הוכה
 14 במצחו, יתר העדים אינם גורסים כך. עדי הראיה האחרים, שהיו, לטענתם, צמודים למתלונן בעת
 15 האירוע, ועל כן ראו את התוקף בבירור, אינם מדברים כלל אודות הנגיחות בראש, ובוודאי שאינם
 16 מציינים הפסקה של מספר דקות בין הנגיחות לבין התקיפה עם הברזל. נהפוך הוא, העדים
 17 האחרים טוענים כי מיד עם יציאתו של הנאשם מהבר, הוא לקח ברזל והכה את המתלונן.
 18 בנסיבות אלה, הקשר שעושה המתלונן בין הנוגח, לבין המכה בברזל, בעייתי, שכן הנאשם לא
 19 יכול היה לנגוח בראשו, לפי תזמונם של יתר העדים את המתרחש, וכלל לא נצפתה על ידם
 20 סיטואציה של נגיחות בראש, או הכנסת המתלונן לתוך בית קפה אחר, כדי להרגיע את הרוחות.
 21
 22 גם ההיכרות המוקדמת עם הנאשם ועם כינויו הנטען, "ג'מאל", חשובה ביותר, שהרי אם היתה
 23 למי מהעדים היכרות מוקדמת עם הנאשם ועם כינויו, יש משקל רב יותר להצבעה עליו מבין כל
 24 הנוכחים בבר.
 25 ובכן, גם כאן נוכחנו לדעת, כי למעשה איש מהעדים לא הכיר את הנאשם לפני האירוע, או את
 26 הכינוי ג'מאל המיוחס לו. עבדו וסעיד גם לא הזכירו את הכינוי ג'מאל בחקירתם במשטרה, והוא
 27 עלה רק בעדותם בבית המשפט, מה שהופך את גרסתם לכבושה. עלי המתלונן שנחקר בזירה,
 28 מוסר פרטים על התוקפים, כגון שאחד מהם לבש חולצה כחולה, אולם לא מציין כי שמו של
 29 התוקף היה ג'מאל, ואזכיר כי בשלב זה היה במצב הכרתי תקין. השם ג'מאל צץ רק חודשים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2016

ת"פ 15-09-39392 מדינת ישראל נ' בהרי (עציר)

1 ארוכים לאחר האירוע, בעת חקירתו בבית החולים, לאחר שהיה סיפק בידו לשוחח עם חבריו,
2 ובפרט עם טהא.
3 בעדותם בבית המשפט, טהא והמתלונן הציגו גרסה פנטסטית, לפיה הנאשם רץ החוצה, בעודו
4 מוריד את חולצתו, וצועק: "אני ג'מאל". גרסה זו לא נשמעה מפיו של המתלונן בחקירתו
5 במשטרה, אלא רק בבית המשפט, לאחר שככל הנראה למד עליה מטהא. מאידך, על גרסתו של
6 טהא קשה לסמוך, בהיותו שיכור כלוט בעת האירוע. טהא גם לא נתפס כעד מהימן במיוחד,
7 לאחר ששכח את הסיבה למריבה, למרות שהוא היה הגורם לה. מכל מקום, פרט כה מיוחד,
8 אדם שמסיר את חולצתו וצועק: "אני ג'מאל", חזקה גם על שאר העדים שיזכרו, ואלה כאמור לא
9 אמרו דבר וחצי דבר בעניין זה, ואפילו לא הזכירו את השם ג'מאל בחקירתם במשטרה, וסעיד
10 הרי טען כי התוקף היה לבוש.
11 אוסיף בהקשר זה, כי המתלונן תאר את התוקף שלו כאדם בהיר, והנאשם שבפנינו לכל הדעות
12 אינו בהיר.
13 לכך יש להוסיף את הגרסאות הסותרות בדבר אופן התקיפה, וכן את העובדה שמדובר באנשים
14 שישבו בבר מספר שעות לפני האירוע (לפחות שבע שעות) ושתו אלכוהול.
15 בנוסף, אין חולק כי הנאשם נפצע בידו מבקבוק שנשבר, דימם ונחבש ביד. לכך אין כל ביטוי לא
16 בגרסתו של טהא ולא בגרסתו של המתלונן, אשר לא מציין כי האדם שתקף אותו היה פצוע ביד
17 ושותת דם. טהא כלל לא שם לב לשבירת הבקבוק ופציעת הנאשם, אלא טען כי התוקף רץ
18 אחריהם עם בקבוק ביד (עמוד 5 שורה 32 לחקירתו במשטרה נ/3), ואינו מזכיר כלל את שבירת
19 הבקבוק בידיו של הנאשם, והדם הרב ששתת מהפצע.
20 גרסה זו עומדת בסתירה לגרסאות העדים האחרים, אשר מאשרים כי הבקבוק נשבר לפני
21 היציאה החוצה.
22
23 בכל הנוגע לשיחות אחרי האירוע, טהא מאשר כי שוחחו ביניהם מי התוקף. הוא שוחח עם סעיד
24 על כך שג'מאל הוא זה שהוריד את החולצה (עמוד 183 שורה 30). הוא מאשר גם, כי סרג' הגיע
25 אליו, ומשם הלכו לבר (עמוד 182 שורה 13). כשטהא נחקר במשטרה, עוד לפני שהוצגו בפניו
26 תמונות הנאשם, כבר אמר לחוקר: "אני אומר לך בוודאות שהעצור שנמצא כאן, הוא שתקף
27 את עלי" (נ/3א' שורה 16). בחקירתו הוסיף: "אמרו לי אבל שג'מאל נתפס, אז איזה ג'מאל
28 יש עוד?" (עמוד 211 שורה 24), והסביר שדברים נאמרו לו על ידי עבדו, סעיד וסרג' בטלפון
29 עוד לפני החקירה (עמוד 212 שורה 2).
30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2016

ת"פ 15-09-39392 מדינת ישראל נ' בהרי (עציר)

1 אזכיר שוב, כי נוהלה חקירה מסועפת על ידי סרג' אחיו של המתלונן, עד שהמשטרה טרחה
2 לפתוח בחקירה משלה. לכן, עד שנגבו מהם גרסאות, העדים שוחחו בינם לבין עצמם וסביר
3 להניח, שאפילו בתום לב תאמו גרסאות. במסגרת החקירה שניהל סרג', הוא גם הפיץ תמונות
4 של הנאשם בין החברים. ראה דברים שאמר עבדו בנושא זה: "... משטרה דרשו מאיתנו לחפש
5 אותו, לא מצאנו אותו, לפי תמונה לכולם היה את התמונה שלו ולפי זה חיפשו, לי לא היה
6 את התמונה שלו כי אני מכיר אותו בפנים". בהמשך נשאל: "אתה ראית את התמונות האלה
7 בטלפון?" והשיב: "כן לסרג" (עמוד 24 שורה 30 ועמוד 25 שורה 11).
8 כך שתמונתו של הנאשם והטענה כי הוא התוקף, היו ידועים לכל המעורבים, עוד לפני שנתפס
9 בבית הקפה ולפני מסדר הזיהוי. מדובר בזיהום רבתי של הזיהוי, הן בבית הקפה והן במסדרי
10 הזיהוי שנערכו לטהא ולמתלונן.

11
12 מכל האמור לעיל, אין מנוס מהקביעה, כי העדים תיאמו ביניהם גרסאות (יתכן ולא במתכוון) עוד
13 בטרם נחקרו במשטרה, וגם במהלך החקירה, וכי הזיהוי של הנאשם כתוקף, לא היה אותנטי,
14 היות ותמונתו הופצה בין כל המעורבים לפני תחילת החקירה המשטרית. גם הסתירות בנקודות
15 המהותיות, ביחד עם הידיעה כי כל המעורבים (ולא רק טהא) צרכו אלכוהול במשך שעות רבות
16 עובר לאירוע, ואובדן הזיכרון של המתלונן, מערערים את מהימנות גרסתם של העדים, בכל הנוגע
17 לזיהוי הנאשם כתוקפו של המתלונן.

18

19

גרסת ההגנה

20 גרסתו של הנאשם היתה, כי אדם אחר בשם הבטב היילה, הוא שתקף את המתלונן, ולאחר מכן
21 ברח מהמקום. הנאשם טען כי הוא עצמו נשאר לשבת על המדרכה במקום האירוע, עוד חצי שעה
22 לאחריו, נכח במקום כאשר הגיעו השוטרים וניידת מד"א, וראה את המתלונן מפונה מהמקום.
23 הנאשם גם טען כי אין לו כינוי ג'מאל, וכי ג'מאל הוא שם מוסלמי, בעוד הנאשם נוצרי, וראייה לכך
24 היא שמו הפרטי טספמרים, המכיל את שמה של מרים, אמו של ישו. פירוש השם "התקווה של
25 מריה" ואושר על ידי מתורגמנית בית המשפט (עמוד 736 שורה 18). עמנואל הוסיף, כי הנאשם
26 נוצרי וג'מאל הוא שם מוסלמי (עמ' 736 שורה 22).

27

28 גרסתו של הנאשם לא נחקרה כדבעי, ולכך אתייחס בפרק הנוגע לחקירת המשטרה בפרשה.

29

30 עם זאת, גם בחקירה השטחית, נמצאו תימוכין למעורבותו של הבטב באירוע.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2016

ת"פ 15-09-39392 מדינת ישראל נ' בהרי (עציר)

1 כאשר נתפס הבטב הסתבר, כי למרות טענתו, לפיה לא היה בבר או בתל אביב במועד האירוע,
 2 וכי אינו מתגורר בתל אביב אלא באילת (ת/11) או בגבעת אולגה (עמוד 362 שורה 10) מכשיר
 3 הטלפון שלו אכן, לאורך כל חודש אוגוסט, כולל ביום האירוע, בתל אביב, וליתר דיוק, בדרום תל
 4 אביב.
 5 זאת ועוד, מיד כשפנתה אליו המשטרה בבקשה להתייצב לחקירה בנוגע לאירוע התקיפה, נפטר
 6 מהטלפון שלו, ונעלם.
 7 הבטב גם שיקר בנוגע לנסיבות לכידתו על ידי המשטרה. כזכור, עד ההגנה עמנואל, בן דודו של
 8 הנאשם, חיפש את הבטב לבקשת הנאשם, מצא אותו באחד הברים בדרום תל אביב, והסגיר
 9 אותו למשטרה (ראה נ/11 דו"ח הפעולה של הסייר חנא סיזאר מיום 20.10.15). אלא שהבטב
 10 כפר בכך, והמציא סיפור לפיו השוטרים הגיעו למקום עקב קטטה במהלכה הותקף על ידי בחורה,
 11 והוא זה שהזמין את המשטרה (עמודים 352 שורה 4, 353 שורה 15), והמשיך לעמוד על טענתו,
 12 גם לאחר שראה באולם את עד ההגנה עמנואל (עמוד 360 שורה 156).
 13
 14 לבסוף, הבטב הסתבך בעברו הקרוב באירוע אלים אחר, אשר מצא ביטוי בתיק פל"א
 15 158276/15. כעולה מחומר החקירה בתיק זה, הבטב, ביחד עם אחרים, נצפה על ידי שוטר
 16 כשהוא תוקף אפריקאי אחר, באיזור נווה שאנן, ומיד לאחר מכן נמצא מסתתר מאחורי מקרר
 17 נטוש, כשכתמי דמו של המתלונן על מכנסיו. לקורבן העבירה שם נגרמו חבלות קשות, והוא נזקק
 18 לטיפול בבית החולים. גרסתו של הבטב לאירוע מזכירה את נסיבות האירוע שלנו, לפיה המתלונן
 19 רקד על השולחן ללא חולצה, וכשהבטב העיר לו על כך, המתלונן רדף אחריו. עם זאת, לא היה
 20 להבטב הסבר, כיצד דמו של המתלונן נמצא על מכנסיו (נ/19).
 21 המאשימה ביקשה שלא לייחס לראיות אלה משמעות, בהיותן ראיות לכאורה בלבד, אשר לא
 22 נבחנו בחקירה נגדית.
 23 יתכן והיה מקום לטענה זו, אלמלא מדובר היה בשתי ראיות שהמדינה מונעה לטעמי מלטעון
 24 כנגדן, והן, גרסאות שני השוטרים, האחד שראה את התקיפה, והשני שלכד את הבטב מאחורי
 25 המקרר, ובדיקת המז"פ. מדובר בעדים מטעם המדינה, ואני מתקשה לקבל טענה המועלית על
 26 ידי נציג המדינה, לפיה אין לייחס משקל לגרסת שוטר או לתוצאות בדיקת מז"פ.
 27 מכל מקום, גם אם לא ייחס לראייה זו משקל רב, בהתווספה לכלל הראיות, יש בה כדי להוסיף
 28 לטענת החפות של הנאשם.
 29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2016

ת"פ 15-09-39392 מדינת ישראל נ' בהרי (עציר)

1 זאת ועוד, הנאשם טען, כבר בחקירתו הראשונה במשטרה, כי נשאר במקום האירוע לפחות חצי
 2 שעה לאחר פציעת המתלונן. לדבריו, ישב על המדרכה וראה שהגיעה ניידת מד"א וכן שתיים או
 3 שלוש ניידות משטרה. הוא גם ראה את השוטרים נכנסים לתוך הבר.
 4 פרטים כאלה לא יכול היה הנאשם לדעת אלמלא נותר במקום, ובפרט העובדה שהגיעה למקום
 5 יותר מניידת משטרה אחת. ידוע לנו, מעדותה של השוטרת סתיו יפרח, שהגיעו שני כוחות
 6 משטרה נפרדים, האחד של התחנה והשני של השיטור העירוני, מה שמסביר את שתי הניידות.
 7 עדי הראיה טענו כי התוקף נמלט מהמקום, ולכן, הישארות הנאשם במקום האירוע, מחזקת את
 8 טענתו כי הוא לא היה התוקף, וגם מתיישבת יותר עם חפות מאשר עם אשמה.
 9 גם עד ההגנה ג'ון היילה, אשר המשטרה משום מה לא ניסתה כלל לאתר, למרות ששמעה
 10 מחבריו של המתלונן כי נכח בבר, אישר שהבטב היה התוקף.
 11
 12 באת כוח המאשימה טענה בסיכומיה, כי גרסת הנאשם מתחמקת, רצופת סתירות ושקרים
 13 ועתרה לדחותה, ולהעדיף את גרסת עדי התביעה.
 14 לעניין זהות התוקף, טען הנאשם לכל אורך חקירתו הראשונה (ת/1), כי הוא מכיר את התוקף
 15 בפניו אך לא בשמו. רק לקראת סיום החקירה מסר את שמו של הבטב ומספר הטלפון שלו, וטען
 16 כי זה עתה נזכר בכך. בבית המשפט תירץ זאת בכך שלא הבין באיזה אירוע מדובר, למרות
 17 שידע היטב במה מדובר. אחר כך טען כי היה בלחץ.
 18 היא גם מביעה פליאה, כיצד זכר הנאשם בעל פה את מספר הטלפון הנייד של הבטב, ואילו את
 19 מספר הטלפון של החבר המשותף דרכו הכיר את הבטב, לא זכר. טענתו של הנאשם, כי מספר
 20 הטלפון של הבטב קל, לא נראית לתובעת סבירה, בפרט נוכח גרסתו, לפיה אינו נוהג להיפגש
 21 עם הבטב או לשוחח עמו בטלפון.
 22 עוד טענה, כי הנאשם מסר מספר גרסאות ביחס לפציעה בידו. בתחילה אישר כי נפל כשבקבוק
 23 הברירה בידו, בהמשך טען כי הבקבוק נשבר בידו מאחר ולחץ עליו בחוזקה, ולבסוף, כי הניח חזק
 24 את הבקבוק על השולחן והוא נשבר בידו. כשהתבקש להסביר את הסתירות, לא היה בפיו הסבר.
 25 מה שברור, כי הוא לא היה זה אשר רקד ללא חולצה.
 26 הנאשם גם לא הסביר מדוע יפלילו העדים דווקא אותו, למרות שאין ביניהם היכרות קודמת.
 27 עוד טענה, כי בעדותו בבית המשפט, השמיט הנאשם את הוויכוח שפרץ בין הקבוצות טרם
 28 תקיפת המתלונן, בשונה מגרסתו בעימותים עם סעיד, טהא ועבדו, וכן מסר בעדותו גרסה כבושה
 29 וחדשה לאמירותיו של הבטב בפניו לאחר האירוע. בנוסף, נמצאו סתירות בגרסתו, בכל הקשור
 30 לאיתור עדי ראיה לאירוע על ידי עמנואל.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2016

ת"פ 15-09-39392 מדינת ישראל נ' בהרי (עציר)

1 לא מצאתי ממש בטענות ב"כ המאשימה.
 2 ניתן להבין את הניסיון של הנאשם שלא להפלייל מכר, מיד בתחילת החקירה. גם אם נניח, כטענת
 3 התובעת, שהנאשם בכוונת מכוון הסתיר תחילה את פרטיו של הבטב, והחליט למסור אותם רק
 4 לאחר שעה וחצי של חקירה, אין בכך כדי ללמד כי שיקר בטענתו. גם איני מבינה כיצד העובדה
 5 שזכר את מספר הטלפון של הבטב בעל פה, מכרסמת בגרסתו. בפועל, המספר שמסר הוא אכן
 6 מספר הטלפון של הבטב, והוא זכר אותו בעל פה. לא נעשתה גם בדיקה ביחס למספרי הטלפון
 7 האחרים שזכר בעל פה ומסר לשוטרים, ולכן לא ניתן לטעון שלא אמר את האמת, כשטען שיש
 8 לו זיכרון טוב.
 9 אשר לחברות בינו לבין הבטב, הבטב עצמו התנער מהיכרות כלשהי עם הנאשם, מה שבוודאות
 10 הוא שקר, נוכח ידיעת הנאשם את פרטיו כולל מספר הטלפון שלו, ולא דיבר על סכסוך כלשהו
 11 שבגיניו יבקש הנאשם להפליילו. מכאן, שמבין שתי הגרסאות, של הנאשם ושל הבטב, דווקא
 12 הבטב, עד התביעה, נתפס בשקר, ולא הנאשם.
 13 גם גרסאותיו ביחס לאופן פציעתו מהבקבוק אינן בלב המחלוקת, שהרי איש אינו טוען כי הכה
 14 את המתלונן בשבר הבקבוק, וככל הנראה גם גרסתו התמוהה של טהא, לפיה רדף אחריו עם
 15 בקבוק, אינה מתיישבת עם גרסאותיו של אף עד תביעה אחר.
 16 בהשוואה לגרסאות עדי התביעה, ולסתירות הרבות שנפלו בהן, בנקודות שבלב ליבה של
 17 המחלוקת העובדתית, גרסתו של הנאשם סבירה לחלוטין, ואין בסתירות כאלה ואחרות, כדי
 18 לערער את מהימנותה.
 19 על כן, אני קובעת כי גרסת ההגנה של הנאשם לא נסתרה, ואף נתמכת בראיות חיצוניות.

מחדלי החקירה

22 אם אכנה את חקירת המשטרה רשלנית, אחטא לאמת. האמת היא, שהמשטרה הפרה את
 23 חובתה הבסיסית ונמנעה מחקירת אירוע אלימות קשה, עד שלב מאוחר ביותר כשכבר לא נותרה
 24 בידה ברירה. בכך גרמה לנזק ראייתי, ולפגיעה בזכויותיהם של המתלונן והנאשם. גם כשהואילה
 25 המשטרה לפתוח בחקירת האירוע, עשתה זאת בחוסר חשק ותוך גרירת רגליים, עד כי לא ניתן
 26 להשתחרר מהרושם כי קיים קשר בין זהות המעורבים בפרשה – עובדים זרים אפריקאים – לבין
 27 טיב החקירה.

28
 29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2016

ת"פ 15-09-39392 מדינת ישראל נ' בהרי (עציר)

1 ראשית, החקירה בזירת האירוע היתה שטחית. סיירי המשטרה, השוטרים ויסאם וסתיו, לקחו
 2 את פרטיו של המתלונן, ותו לא. לטענתם תשאלו עוברי אורח, אבל אלה לא שיתפו פעולה, ולכן
 3 לא נלקחו מהם פרטים. גם פרטיו של בעל הבר לא נלקחו, למרות שסיפר למשטרה כי שטף את
 4 כתם הדם. השוטרים גם לא שאלו אותו איפה היה כתם הדם, ולא צילמו את המקום (עמודים
 5 380-379, 384 שורה 14, 514 שורות 7, 28). למרות שהמתלונן היה בהכרה מלאה, ומסר
 6 לשוטרים פרטים רבים אודות האירוע ופרטים אישיים, הוא לא נשאל מי החברים שהיו עמו בעת
 7 האירוע (עמוד 389 שורה 28). סתיו הסבירה, כי איש מהסובבים לא רצה לשותף פעולה ולא
 8 הודה כי ראה את האירוע (עמודים 525 שורה 9, 529 שורה 1), אלא שגרסה זו אינה עולה בקנה
 9 אחד עם גרסת עד התביעה עבדו, לפיה, השיב לשוטרים בשמו של המתלונן, שהתקשה לדבר:
 10 "אני חיבוקתי את עלי, אני עניתי" (עמוד 54 שורה 29), כך שהיה צריך להיות ברור לשוטרים כי
 11 עבדו היה עד לאירוע והיה מקום לחקור גם אותו, או לפחות לקחת ממנו פרטים.
 12 השוטרים גם לא לקחו את דיסק מצלמת האבטחה שבבר, למרות שלדברי ויסאם היו בבר
 13 מצלמות. לטענתו, הוחלט שלא לקחת את תוצרי המצלמות, מאחר והמצלמות לא היו מכוונות
 14 לרחוב אלא לבר עצמו (עמוד 385 שורה 16). זו החלטה בלתי מתקבלת על הדעת, שהרי ברי
 15 כי ניתן היה לראות במצלמות את זהות יושבי הבר, כיצד החלה הקטטה, ועוד פרטים רבים
 16 שיכולים היו לשפוך אור על האירועים עובר לאירוע האלים, כולל שאלת נוכחותו של הבטב בבר.
 17 אמנם, בשלב הראשוני לא היה ברור לשוטרים כי הקטטה החלה בבר עצמו, אולם הדבר היה
 18 מסתבר להם אילו היו מעט מעמיקים בתשאלו, במקום האירוע, או לאחר מכן, כנדרש.
 19 השוטרת סתיו טענה כי לא היו מצלמות במקום (עמוד 518 שורה 23), כך ששאלת מצלמות הבר
 20 נותרה בלתי פתורה, למרות שבנקל ניתן היה לבצע השלמת חקירה, כדי לרדת לשורש העניין.
 21 השוטרים גם לא שאלו את המתלונן או עדי ראיה, באיזה חפץ הוכה המתלונן, לא חיפשו אחריו
 22 ולא תפסו אותו, למרות שמהעדויות עלה, כי התוקף זרק את החפץ על המתלונן וברח, ולכן סביר
 23 להניח כי החפץ נותר במקום האירוע (עמוד 401 שורה 7).

24
 25 לאחר המפגש הראשוני בין שוטרי הסיור למתלונן בזירת האירוע, לא נעשה יותר דבר בתיק.
 26 זהות המתלונן ופרטיו נמסרו לשוטרים, והמתלונן גם אמר להם כי הוא יכול לזהות את התוקפים
 27 (עמוד 188 שורה 30). למרות זאת, לא נערכו כל פעולות חקירה משלימות. לא נגבתה מהמתלונן
 28 הודעה נוספת, ולכן גם לא נלקחו שמותיהם של חבריו שהיו עדים לאירוע, לא התבקשו מסמכים
 29 רפואיים בקשר עם אשפוזו הראשון בבית החולים, ולא נעשו פעולות אלמנטריות לאיתור
 30 התוקפים, כגון בדיקת מצלמות האבטחה של העיריה, שפעלו בסביבה (ראה עדות עד הגנה 2

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2016

ת"פ 15-09-39392 מדינת ישראל נ' בהרי (עציר)

1 מר אברהם דוד, לפיה, אזור התחנה המרכזית מרושת בעשרות מצלמות אבטחה, והעיריה
 2 עובדת בשיתוף פעולה הדוק עם המשטרה, ומוסרת לה לדרישתה כל סרט צילום, או חקירת
 3 בעל המקום. בפועל, כלל לא נפתח תיק חקירה.
 4
 5 מחדל משטרתי זה, שלא לחקור את הפרשה, גרם לא רק לאובדן של ראיות, כגון סרטוני מצלמות
 6 אבטחה, אלא הביא לזיהום החקירה.
 7 לאחר ההתדרדרות במצבו של המתלונן, ולאחר שנאמר לאחיו של המתלונן לחפש את התוקף
 8 ולהביאו למשטרה, ביצע מעין חקירה משל עצמו. הוא זימן את שלושת עדי הראיה לזירה, וערך
 9 שחזור של האירוע, תוך שכל אחד מהעדים מספר את גרסתו לאחריים (עמודים 109 שורה 10,
 10 153 שורות 8, 26-33, 154-156). בכך נגרם זיהום של עדויות העדים. לא זו בלבד, אלא
 11 שבמהלך חיפושיו של אחיו של המתלונן אחרי התוקף, הוא גם השיג תמונות של הנאשם או של
 12 אדם דומה לו (העניין לא הוברר עד תום), והפיץ אותן בין עדי הראיה. מהלך זה זיהם גם את
 13 הזיהוי הספונטאני של עבדו וסעיד של הנאשם בבית הקפה שבו נעצר, וגם את מסדר הזיהוי
 14 שערכה המשטרה לטהא ולמתלונן.
 15
 16 קצין החקירות אמיר לבון (ע.ת 18) נשאל בחקירתו, מדוע לא נפתח תיק חקירה בעקבות האירוע,
 17 והשיב כי אינו יודע (עמוד 546 שורה 34). הוא גם לא ידע להשיב האם בירר בדיעבד מדוע לא
 18 נפתח תיק החקירה (עמוד 547 שורה 6). גם העד שחר חמדי, שהיה אותה עת מפקד התחנה,
 19 לא ידע לתת הסבר מדוע לא נפתח תיק חקירה ולא בוצעו פעולות חקירה (עמודים 801-802).
 20
 21 בחלוף שבוע ימים מהאירוע, אושפז המתלונן בשנית בבית החולים, עקב התדרדרות מצבו.
 22 בשלב זה, ככל הנראה, פנו חבריו ואחיו למשטרה, ולדברי עבדו: "**התקשרנו למשטרה אמרו לנו**
 23 **תחפשו את הבחור ותמצאו אותו**" (עמוד 19 שורה 18). גם בשלב זה לא נעשה דבר על ידי
 24 המשטרה.
 25
 26 תיק החקירה נפתח רק כשנעצר הנאשם בתאריך 14.9.15, אולם גם אז לא נערכו פעולות
 27 החקירה המתבקשות, שפורטו לעיל. בשלב זה ניתן היה עדיין לקבל את סרטוני מצלמות
 28 האבטחה מהעירייה, שכן טרם חלפו 30 יום מהאירוע, והמחדל לעשות כן, גם בשלב זה, כשברור
 29 כבר למשטרה כי פציעת המתלונן קריטית, ועל כן מדובר בעבירה חמורה, הביא למחיקת
 30 הסרטים, ובכך לנזק ראייתי מהמדרגה הראשונה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2016

ת"פ 39392-09-15 מדינת ישראל נ' בהרי (עציר)

1 המשטרה הסתפקה בחקירתם של אותם עדים, חבריו של המתלונן, אשר התייצבו במשטרה,
 2 ולא ניסתה לאתר את חבריו של הנאשם אשר היו עמו בבר, על מנת לשמוע את גרסתם, למרות
 3 שניתן היה להגיע בנקל, לפחות לג'ון היילה, שגם סעידי וגם עבדו הכירו.
 4
 5 גם איתורו של הבטב וחקירתו, אינם עומדים באמות מידה של חקירה סבירה. מדובר, יש לזכור,
 6 בטענת ההגנה של נאשם, אשר המשטרה מצווה לחקור אותה בקפידה, בדיוק כפי שהיא חוקרת
 7 את הראיות המפילות.
 8 שמו של הבטב ומספר הטלפון שלו, נמסרו לחוקר על ידי הנאשם, מיד בחקירתו הראשונה (ת/1)
 9 בתאריך 15.9.15.
 10 מספר ימים לאחר מכן, ככל הנראה על בסיס מספר הטלפון שמסר הנאשם, הוציא החוקר פלט
 11 מידע דמוגרפי אודות הבטב, הכולל את שמו ותמונתו. כך שבשלב זה, כבר היו בידי המשטרה
 12 מכלול הפרטים אודותיו, כולל מקום מגוריו האחרון.
 13 בתאריך 20.9.15, דהיינו, בחלוף חמישה ימים בהם הנאשם נתון במעצר, התקשר החוקר
 14 להבטב, וביקש ממנו להגיע לחקירה למחרת היום. הבטב ביקש לדעת במה מדובר, ואז מסר לו
 15 החוקר, בניגוד לנהלי חקירה תקינים, את כל פרטי הפרשה, תוך ציון התאריך ומקום האירוע
 16 (עמודים 112, 120 לפרוטוקול). לא ייפלא אפוא שהבטב בחר שלא להגיע לתחנה, נפטר
 17 מהטלפון שלו, ונעלם. בשיחת הטלפון הבאה לאותו מספר שנערכה בתאריך 9.11.15 (ת/12)
 18 (כחודש לאחר השיחה הראשונה, למרות שכתב האישום כבר הוגש וגורם הזמן משמעותי
 19 ביותר), ענתה ישראלית שאמרה שרכשה את כרטיס הסיים בקיוסק, ושיחה שלישית למספר זה
 20 עברה ישירות לתא קולי (עמוד 128). לא נעשה כל ניסיון לברר את גרסת האשה, או לבדוק את
 21 זהותה.
 22
 23 בתאריך 22.9.15 הוכרז הבטב כדרוש לחקירה (ת/20).
 24 מחקרי תקשורת הגיעו ב-15.10.15. החוקר בינה התקשר למספרי טלפון שעלו במחקרי
 25 התקשורת, ואחד מהנמענים אמר לו כי הבטב נלקח למתקן חולות (ת/17). לא נעשה דבר לאתרו
 26 שם, ובכך הסתיימו הניסיונות לאתרו.
 27
 28 תמונתו של הבטב לא הוצגה לנאשם על מנת שיאשר כי זה האדם אליו התכוון, היא גם לא הוצגה
 29 לעדי הראיה האחרים (עבדו סעידי וטהא), למרות שנחקרו יומיים לאחר מכן פעם נוספת (בתאריך

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2016

ת"פ 15-09-39392 מדינת ישראל נ' בהרי (עציר)

1 21.9.15). מטבע הדברים, גם לא הוצגה לאנשים אחרים, כגון בעל הבר, שאיש לא חשב לחקור
 2 אותו. קצין החקירות אמיר לבון נחקר ארוכות בשאלות אלה, אולם לא ידע לתת תשובות.
 3
 4 ביום 20.10.15 אותר הבטב בתל אביב על ידי בן דודו של הנאשם עמנואל (עד הגנה 3), אשר
 5 הזמין משטרה למקום. המשטרה הגיעה ועצרה את הבטב (דו"ח פעולה של הסייר חנא סיזאר
 6 מיום 20.10.15 – 11/נ). מנ/עולה, כי עמנואל סיפר לסייר כי הבטב הכה אדם אחר, אשר
 7 מאושפז עדיין בבית החולים. מנ/עולה גם כי בוצעה בדיקת אפיס ובדיקת מעוז, החשוד לא
 8 זוהה, אינו דרוש למשטרה, ולכן שוחרר בתחנה.
 9
 10 הסייר חנא סיזאר (עה/7) נשאל בחקירתו, מדוע לא בדק באיזה פ.א. מדובר, והשיב כי אין לו
 11 הרשאה לבדוק פ.א., אלא אם כן מדובר בדרוש לחקירה ולכן הסתפק בבדיקה באפיס.
 12 ידוע לנו כי בשלב זה, גם מספר הטלפון של הבטב וגם טביעות אצבע שלו כבר היו במערכת
 13 המשטרתית, והוא גם הוכרז כדרוש לחקירה. לכן, לא ברור כלל כיצד נעשו הפעולות הללו, ולא
 14 הניבו תוצאות. מכל מקום, איש לא טרח לשוחח עם עמנואל, לא כל שכן לגבות ממנו הודעה.
 15 למרות שהגיע לתחנה, לא התבקשו פרטיו או פרטי הפרשה, ולא נעשה כל בירור מדוע זומנה
 16 המשטרה לעצור את הבטב, או ניסיון לקשור אותו לתיק כלשהו (עמוד 735 שורה 4). ברי כי
 17 תשאול פשוט של עמנואל, בשים לב לכך שהנאשם עצמו כבר היה עצור בשלב זה, היה מבהיר
 18 את המצב, ושוב החמיצה המשטרה הזדמנות ושחררה את הבטב לדרנו.
 19
 20 בסופו של יום, הבטב נעצר במקרה, לאחר שבשיחת רעים בין שוטרים עלה שמו (ראה עדותו של
 21 קצין החקירות אמיר לבון (עמוד 538 שורה 12)). אולם גם כאשר נעצר ונחקר, נעשו הדברים
 22 שוב ברשלנות וחוסר אכפתיות.
 23 מנתוני מחקרי התקשורת עלה, כי לאורך כל חודש אוגוסט 2015, כולל ביום האירוע, אוכן הבטב
 24 בדרום תל אביב, למרות טענתו, בשיחת הטלפון עם אסף ניסים, מיום 22.10.15, כי הוא מתגורר
 25 באילת, ולא היה בתל אביב ביום האירוע. למרות שקר מפגיע זה, למרות שהנאשם טען כבר
 26 בחקירתו הראשונה, כי הבטב הוא זה שהכה את המתלונן, ולמרות שהבטב נעלם לחוקרים ולא
 27 התייצב לחקירה כשזומן טלפונית, לא נחקר הבטב כחשוד.
 28 החוקרים נשאלו על כך, והודו, כי ראוי היה לחקרו כחשוד, אולם הם קיבלו את ההוראות
 29 מהתובעת עו"ד שדה מהפרקליטות, והיא לא ביקשה להחשיד אותו: "כל העדות הזו מלכתחילה
 30 מעלה חשד לעבירה פלילית שבאופן רגיל אם לא הייתי מונחה אחרת, הייתי מזהיר עוד

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2016

ת"פ 15-09-39392 מדינת ישראל נ' בהרי (עציר)

1 מבראשית, כולל זכות ההיוועצות והכל. יש לי פרקליט מלווה על הקו" (עמוד 754 שורה 6
2 לעדותו של עה/4 יניב קיזק, חוקרו של הבטב),
3
4 יצוין גם כי שני אנשי המשטרה שעסקו בכך הן החוקר יניב קיזק (עה/4) והן קצין החקירות יוסי
5 משולם (עה/7), העידו כי הם לא היו בקיאים לעומק בפרטי תיק החקירה (עמוד 746 שורה 26),
6 וקיבלו הוראות בטלפון מהתובעת, בעת החקירה. גם בכך יש לראות מחדל חקירתי, וגם בעובדה
7 שלא בוצעו פעולות חקירה נוספות, לאחר שהיה ברור, גם לחוקרי המשטרה וגם לפרקליטות,
8 שהבטב משקר. לא נערך עימות עם הנאשם, ולא שיחות מבוקרות, משל לא היה באמת רצון
9 מצד המדינה לתת מקום לגרסה אחרת, למעט הגרסה המרשיעה אותה הציגה.
10
11 מחדל חקירתי נוסף הוא אי הצגת תמונתו של הבטב בפני עדי הראיה, למרות שנחקרו פעם
12 נוספת בשלב שהתמונה כבר היתה בידי המשטרה. לחוקר יוני אביטבול לא היתה תשובה מדוע
13 לא עומתו עם טענת הנאשם כי אדם אחר הוא הפוגע, ומדוע לא הוצגה בפניהם תמונתו של
14 הבטב (עמוד 427 שורה 19).
15
16 החוקרים גם לא ניסו לאתר את העד ג'ון היילה, אשר ישב עובר לאירוע בבר, ביחד עם הנאשם.
17 מדובר במקורבו של הנאשם, אשר היה מוכר היטב הן לעבדו (עמוד 36) והן לסעיד (עמוד 74
18 שורה 34). מדובר באדם מחבורת הנאשם, להבדיל מהעדים האחרים שהיו חבריו של המתלונן,
19 והיו שותפים עם אחיו במצוד אחרי הנאשם.
20
21 לסיכום נקודה זו אחזור אל ראשית הדברים. חקירת המשטרה את האירוע, לאו חקירה היא,
22 ופגעה בזכויותיהם של כל המעורבים. הפגיעה האנושה בראיות, בסמוך לאירוע, ולאחר מכן,
23 החקירה השטחית, ובפרט ההימנעות מלרדת לחקר גרסת ההגנה, לא עשתה צדק עם המעורבים
24 בתיק. ראה לעניין זה דברים שאמר בית המשפט העליון בע"פ 721/80 תורג'מן נ' מדינת ישראל,
25 פ"ד לה(2) 472, 466:
26 "מטרת החקירה המשטרתית אינה מציאת ראיות להרשעתו של חשוד, אלא מציאת ראיות
27 לחשיפת האמת, בין אם אמת זו עשויה להוביל לזיכוי של חשוד, ובין אם היא עשויה להוביל
28 להרשעתו".
29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2016

ת"פ 15-09-39392 מדינת ישראל נ' בהרי (עציר)

1 לאחר שקבעתי כי אין די בראיות התביעה לצורך הרשעה, בין היתר נוכח הנזק הרב שנגרם להן
 2 בשל מחדלי החקירה, ומאידך קבעתי כי הנאשם הרים את הנטל המוטל עליו להוכיח הגנתו,
 3 במידה מספקת לצורך הליך זה, אני מזכה את הנאשם.
 4
 5 לסיום, אבקש להתייחס במספר מילים להתנהגות הפרקליטות בפרשה, המעוררת לטעמי, אי
 6 נוחות גדולה.
 7 לכל אורך ההליך התנגדה התובעת בתוקף לכל בקשה שהגישה ההגנה, והקפידה קלה כבחמורה
 8 בכל עניין של פרוצדורה, זניח ככל שיהיה. גם כאשר ניתן היה לגלות מעט נדיבות, או למצוא דרך
 9 ביניים של פשרה, לא הסכימה התובעת לאף מהלך שהיה בו כדי לסייע לנאשם, ולו במעט,
 10 להוכיח את חפותו. התחושה הכללית, אשר גם מצאה ביטוי בהחלטתי מיום 9.3.16 (עמ' 359
 11 שורה 26), היתה, כי ב"כ המאשימה מנסה לשבש את הגנת הנאשם, ולמנוע ממנו לאתר ולהציג
 12 ראיות מזכות.
 13
 14 באותו מקרה חקרה הסניגורית את הבטב בחקירה נגדית, וביקשה להכניס לאולם את עמנואל,
 15 בן דודו של הנאשם, אשר מצא את הבטב באחד הברים, וזימן את המשטרה. הסניגורית ביקשה
 16 להראות להבטב את פניו של עמנואל, על מנת לשאול את הבטב אם הוא מזהה את האדם
 17 שהסגיר אותו למשטרה, ולהטיח בו כי הגרסה שמסר ביחס לנסיבות מעצרו (כי הוא עצמו הזמין
 18 את המשטרה, לאחר שהוכה בבר), אינה נכונה. מדובר בשאלה לגיטימית לכל דבר ועניין,
 19 שהרלוונטיות שלה ברורה מאליה, וגם העיתוי שלה לא יכול היה להיות שונה. למרות זאת,
 20 התנגדה ב"כ המאשימה נחרצות לשאלה (ליתר דיוק להצגתו של עמנואל בפני הבטב), על פני
 21 מספר עמודי פרוטוקול, באופן בלתי ראוי לחלוטין, מהטעם, לשיטתה, שהמקום לשאלה זו הוא
 22 בפרשת ההגנה. לא זו בלבד שלא היה בהתנגדות כל ממש מבחינה משפטית, אלא שהיתה גם
 23 בלתי הוגנת, באשר בעת הזאת היה ידוע כי גירושו של הבטב מהארץ הוא עניין של ימים ספורים.
 24
 25 כך גם בפרשת תיק החקירה נגד הבטב, פל"א 158276/15(נ/19) (להלן: "התיק האחר").
 26 ביקשתי מהפרקליטה לעיין בו ולבדוק, האם הוא כולל חומר חקירה שיכול לסייע להגנת הנאשם.
 27 הפרקליטה סירבה לאפשר לסניגורית לעיין בתיק, בטענה כי מדובר בתיק סגור, ואין בחומר
 28 החקירה שבו כדי לסייע להגנת הנאשם (ראה פרוטוקול מיום 25.5.16).
 29 לאחר שנחשפתי בעצמי לחומר החקירה בתיק האחר, הסתבר לי כי בתיק חומר חקירה בעל
 30 רלוונטיות רבה להגנת הנאשם. ראשית, העובדה שהבטב שהה גם בחודש מאי 2015 בתל אביב,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2016

ת"פ 15-09-39392 מדינת ישראל נ' בהרי (עציר)

1 למרות טענתו כי גר באילת. בנוסף, השתלשלות האירועים בתיק האחר מזכירה מאד את האירוע
2 נשוא כתב האישום, דהיינו, אירוע אליו בו חבורת אפריקאים מתנפלת על אפריקאי אחר, ביציאה
3 מבר, וגורמת לו לחבלות. גולת הכותרת היא גרסתו של הבטב לאירוע ההוא, לפיה המתלונן רקד
4 בבר ללא חולצה, והוא ביקש ממנו להתלבש, וכך החלה המריבה, גרסה המתאימה אחד לאחד
5 לאירועים בתיק שלנו, באופן המעורר חשד כי מדובר בדפוס פעולה של הבטב, שהוא נוהג לייחס
6 לאחרים, וראוי היה שתימצא בידי ההגנה. לטעמי, כל תובע סביר היה מאפשר להגנה לעיין בתיק,
7 או בחלקים ממנו, ולא מסתתר תחת טענות פרוצדורה, רק כדי לשים מכשול בפני הגנת הנאשם.
8 אציין בסוגריים, כי התיק האחר נסגר משום מה מחוסר ראיות, למרות שיש בו די והותר ראיות
9 להגשת כתב אישום. הבטב נצפה על ידי שוטר, ברח' נווה שאנן בתל אביב, תוקף בחבורה עובד
10 אפריקאי אחר, ומיד לאחר מכן נמצא מסתתר מאחורי מקרר נטוש. חוות דעת מז"פ מאשרת כי
11 דמו של המתלונן נמצא על מכנסיו של הבטב. קשה לי להבין כיצד נסגר התיק מחוסר ראיות,
12 ואודה לפרקליט המחוז אם יתן דעתו גם לעניין זה.

13

14 כך גם בכל הנוגע למסמכים שביקשה ההגנה ממשטרת ישראל, מסמכים שעל פניהם אינם
15 מעוררים כל בעיה, לבד מחשיפת העובדה כי לא בוצעו צעדי החקירה המתבקשים מאירוע כה
16 חמור. מדובר במסמכים טכניים, ולמרות זאת, נזקקנו לדיונים ארוכים ולהתנגדויות מייגעות (ראה
17 פרוטוקול ישיבת 8.5.16 עמ' 445 והחלטתי בעמוד 448), מקום שתובע סביר היה מסכים להן
18 על אתר.

19

20 כך לדוגמא, דו"ח פעולה מיום 20.10.15, נ/1 של שוטר הסיור חנא סיאזאר, בו עסקתי לעיל,
21 אשר מתאר את תפיסתו של הבטב, בעקבות הודעתו של עמנואל, דו"ח פעולה אשר לכל הדעות
22 אמור היה להכלל בחומר החקירה מלכתחילה. הסניגורית קיבלה את המסמך על יסוד החלטתי,
23 ללא תגובת המדינה, עקב טעות, אולם היה ברור באיזה מסמך מדובר, והיה גם ברור כשמש כי
24 מסמך כזה צריך היה להיות בידי ההגנה, בהיותו חומר חקירה רלוונטי. במקום להתנצל על כך
25 שהמסמך לא נכלל בחומר החקירה, הערימה התובעת קשיים על ההגנה בדרכה לקבלת המזכר
26 ולהצגתו בפני העד (עמודים 571 שורה 19, 579 שורה 20 ואילך).

27

28 או למשל, עד הגנה 2 מר אברהם דוד, מנהל מרכז שליטה ובקרה בעיריית תל אביב, סיפר בעדותו
29 על מצלמות האבטחה של העירייה הפרושות בעיר, ועל שיתוף הפעולה בין העירייה למשטרה,
30 לפיו, כאשר מתבצע פשע באזור כלשהו, המשטרה מדווחת למרכז השליטה, ומבקשת שישמרו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2016

ת"פ 15-09-39392 מדינת ישראל נ' בהרי (עציר)

1 את הקטע הרלוונטי. העד נשאל על ידי הסניגורית, האם התקבלה פניה כלשהי מהמשטרה ביחס
2 לתאריך האירוע נשוא האישום, והתובעת התנגדה לשאלה, וטענה כי מדובר בחומר חקירה,
3 שכל שההגנה מבקשת לחקור לגביו, עליה לעתור לו לפי סעיף 74 לחסד"פ.
4 מעבר לעובדה שאין להתנגדות בסיס משפטי, הרי שהיא מלמדת במובהק על הלך הרוח של
5 המאשימה בתיק זה, ועל הניסיון למנוע בכל דרך מראיות מזכות לבוא בשערי בית המשפט.
6
7 אזכיר גם את התנגדותה הנחרצת של התובעת לבקשת הסניגורית, להבטיח שלא לעצור עדי
8 הגנה שהם שוהים לא חוקיים (פרוטוקול מיום 30.5.16). על מנת להוכיח את רצינות כוונותיה,
9 מיד בפתח חקירתו של עד ההגנה 6 ג'ון היילה, ביקשה ממנו התובעת את אישור השהייה שלו,
10 באופן שלא יכול להתפרש אלא כניסיון להלך אימים על העד ועל עדים פוטנציאליים, והיה ייחודי
11 רק לעד זה (ולא למשל לעדי התביעה שגם הם עובדים זרים אפריקאים). לבסוף מזקתי לפניה
12 אל פרקליט המחוז, אשר התחייב כי לא יזום מעצר העדים (ראה החלטתי מיום 1.6.16).
13
14 לסיכום נקודה זו אומר, כי האופן בו הערימה ב"כ המאשימה קשיים שלא לצורך על הגנת הנאשם,
15 עלה לטעמי כדי ניסיון לפגוע בזכותו להליך הוגן. יש להצטער על כך שנציגת המדינה בוחרת
16 לנהוג כך, בפרט כאשר מדובר באדם שמקורו בקבוצת אוכלוסייה מוחלשת, שממילא מתקשה
17 להגן על עצמו בשל קשיי שפה ותרבות.
18
19 אשר על כן, אני מזכה את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום ומורה על שחרורו המידי.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

הכרעת הדין תועבר לעיון פרקליט המחוז.

ניתנה והודעה היום ז' אב תשע"ו, 11/08/2016 במעמד הנוכחים.

טלי חיימוביץ, שופטת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2016

ת"פ 15-09-39392 מדינת ישראל נ' בהרי (עציר)

1 **עו"ד שדה:** אנחנו מבקשים ערבויות. נלמד את הכרעת הדין. למיטב ידיעתנו מדובר בשוהה
2 בלתי חוקי ועם כתובת לא כל כך ברורה, אז נבקש שיתן פרטים וערבויות על מנת לבחון שאלת
3 ערעור, לצורך הבטחת התייצבותו במידה ויוגש ערעור.

4
5 **עו"ד פרייזלר:** אבקש לדעת על סמך איזה מצע משפטי מתבססת חברתי בטענתה. מדובר
6 בזיכוי מלא. אפילו לא זיכוי מן הספק. גם כך נגרם עוול רב לנאשם.
7 אני בכל מקרה אבקש לקבוע דיון לגבי קבלת פיצויים לנאשם ששהה במעצר חודשים ארוכים.

8
9 **עו"ד שדה:** חברתי צריכה להגיש בקשה מסודרת.

10
11 **עו"ד פרייזלר:** אני מבקשת לפי סעיף 80 לקבוע פיצוי לנאשם ששהה חודשים ארוכים במעצר,
12 למעשה מיום 14.9.15 שוהה במעצר.

13 אנחנו נבקש להוסיף על הבקשה תימוכין. מפנה להכרעת הדין המדברת בעד עצמה.
14 אבקש להשלים את הטיועון תוך 24 שעות עם הגשת פסיקה מתאימה.
15 לנאשם אין כתובת מגורים שכן התגורר ב- 11 החודשים האחרונים בבית המעצר. אולם הנאשם
16 מתחייב ליצור איתי קשר אחת לשבוע וככל שיהיה עליו להתייצב במקום כלשהו, הוא מתחייב
17 להתייצב.

18
19 **הנאשם באמצעות מתורגמן:** אני מתחייב להתקשר לסנגורית פעם בשבוע, וכשיהיה לי טלפון
20 וכתובת, אני אמסור אותם לידי הסנגורית והיא תעביר אותם לפרקליטות. בנוסף אני מתחייב
21 להגיע לביהמ"ש כל פעם שיזמינו אותי דרך הסנגורית.

החלטה

22
23
24 עיכוב ביצוע שחרור או מתן ערבויות לשחרור לפי סעיף 63 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות
25 אכיפה – מעצרים] הינו הליך נדיר, ונוכח טיב הזיכוי של הנאשם, לא מצאתי לנכון לקבוע ערבויות
26 לשחרורו.

27 רשמתי בפניי את התחייבותו ליצור קשר עם הסנגורית פעם בשבוע, להתייצב כל אימת שיידרש
28 לכך, ולמסור את כתובת מגוריו ואת מספר הטלפון שלו, מיד כשיהיו בידיו כאלה.
29 לצורך כך יחתום הנאשם על התחייבות עצמית ולאחר שיעשה כן – ישוחרר לאלתר.
30 אני מורה על השבת הטלפון שנלקח מהנאשם לידי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2016

ת"פ 15-09-39392 מדינת ישראל נ' בהרי (עציר)

1 ב"כ הנאשם תוכל להגיש השלמה לטיעוניה לפיצוי לפי סעיף 80 לחוק העונשין וזאת תוך 7 ימים
 2 מהיום, וב"כ המאשימה תגיש תגובתה עד 30.9.16.
 3 התיק יועבר לעיוני במועד זה.
 4
 5
 6 **ניתנה והודעה היום ז' אב תשע"ו, 11/08/2016 במעמד הנוכחים.**

טלי חיימוביץ, שופטת

הוקלד על ידי גילה קייקובה